

לעזרת הפדאיון, המאיים על כל המישט רים הערביים הקיימים. כדי לצאת ידי חוב, עסקו השליטים באירגון ועידה כל-ערבית — תחליף בדוק לפעולה של ממש. **שכם וחברון.** אולם הפעם היה חידוש אחד במהלך השיגורתי.

בשיא המערכה האשים מנגנון-התעמולה של המלך את הפדאיון באישום סנסציוני: שהם מתכוונים, על-ידי התקוממות מזוינת, להקים מדינה פלסטינית בגדה המערבית.

כדי לחזק טענה זו, שידר הרדיו מכ"ת תבים שנשלחו, כביכול, לשליטי ערב על-ידי אורחים פלסטיניים מעבר-הירדן, הני תומכים במלך. אורחים אלה כללו את בני משפחת טוקאן משכם וגעברי מחברון — שתי משפחות הידועות כתומכות בהקמת מדינה פלסטינית נפרדת.

מטרת התרגיל:

● להחשיד את הפדאיון בשיחוף-פער לה עם ישראל, מכיוון שמדינה פלסטינית יכולה לקום רק בהסכמת ישראל, ותוך כריתת שלום עימה.

● להחשיד את המנהיגים הפלסטיניים בגדה, הידועים כתומכי המדינה הפלסטינית בשיחוף-פעולה עם הפדאיון.

כוחו של רעיון. אין ספק שהאישום עצמו היה ברור, כי מנהיגי הפדאיון עודם מתנגדים בגלוי לרעיון המדינה הפלסטינית. אולם גם בברותה יש גרעין של אמת. המלך יודע כי בקרב הפדאיון הולכת ומתחזקת הדיעה שהקמת מדינה פלסטינית היא הפתרון הסביר היחידי לבעיית הפלסטינים.

בתחתו באש בפעם הנוספת, ביקש ה"מלך להלום לא רק בפדאיון, המאיימים על מישטרו בושק. הוא ביקש להלום גם בתוכנית המדינה הפלסטינית, המאיימת על מישטרו בכוח יעיל הרבה יותר — כוחו של רעיון.

דעות על מה מתעכב השלום

עולם המושגים המדיניים של שר-החוף שלנו, מנותק כל כך מן המציאות שאנו חיים בה, שאולי אין פלא בכך, שהוא ה"ראשון בין מדינאי העולם שיצא ללמד זכות על נוכחותם של כוחות רוסיים במצרים". על ידי מי נאמרו דברים אלה?

בישראל של 1971, שמשאיל דעת הקהל שלה מעידים כי רוב אורחי המדינה מרוצים משר-החוף בדיוק כמו שהם מרוצים מראש-הממשלה ומשר-הבטחון, יכלו דברים אלה להיאמר רק על ידי מספר מצומצם של אנשי שים. ביניהם נכללו, כמובן, גם אלוף ה"מילואים" מתת-הפלד. והדברים אומנם נאמרו על ידו.

בהסתערותו על "הפרות הקדושות" ש-במדיניות הישראלית, הסתער האלוף פלך השבוע, ברשומה שפירסם במעריב, על ה"מושג של "גבולות בטוחים" שהסך לאחר מרגלי הממשלה.

קבע פלך: "לקחה של מלחמת ששת-ה"י כמל שאגבולות יכולים להיות בטוחים. מתוך גבולות אלה יצא צה"ל והיכה את הצבא המצרי תוך 48 שעות, את צבא ארץ תוך 24 שעות ואח"כ את צבא סוריה תוך 12 שעות. במה הפריעו לנו הגבולות? איזה גבולות אחרים היו מאפשרים הנחתת מהלך-מה מוחצת יותר?

לאור זאת מסיק פלך: "המשלל שגרם למלחמת ששת הימים לא בא בגבול הגביר, לות, אלא בגלל המצב המדיני... מכאן ה"מסקנה שאת השטחים המוחזקים רדינו עלינו נוצל כקלף במיקוח, שתכליתו ליצור תנאים שלא יאפשרו חזרה על ההתפתחות של מאי-יוני 1967. לדאבוננו, עלי לצייין ש"מדיניות הממשלה הולכת בכיוון הפוך לחלוטין. הממשלה זונחת את עיצוב ה"תנאים המדיניים באזור ומתרכזת בניית שינוי גבולות. היא מזניחה את העיקר ועו"סקת בטפלה".

פירצה קוראת לגנב. פלך פוסל את כל המפות שצירו המומחים השונים. ק"י בע הוא, בין השאר: "כל גבול שעבורי בין התעלה לבין קו רפיח-אילת, יהיה ניתן לשמירה, נוח להחזיר ויהיה פירצה הקוראת לגנב... הדיבורים על גבול בטוח הם דיבורי סרק...".

שואל פלך: "אם כן, על מה מעכבים אנו את שיחות השלום? על שיפוח מספר

לכלא זונת רחוב
לכלא המעשן סמים
הבייתה בן טובים
המעשן סמים
זונה לעשירים
כולם שווים בפני החוק - אך יש שווים יותר!

נאשמת לאה מכנס
טיפול, לא עונש

אחרי שהרשיע את שתי הנשים והגבר בהאשמות שהועלו נגדם, חרץ השופט בנימין כהן את דינם: 750 ל"י קנס, לגבר ולאשה שניהלו את המוסד ו-100 ל"י קנס לצעירה שעבדה במקום.

נימק השופט כהן את העונש המפתיע בקלותו: "קשה לי להבין מה רוצה החוק ההללי מאשה כגורת העושה מה שהיא רוצה בגופה מרצונה החופשי... לוא היה הובר תלוי בי הייתי מבטל את החוק נגד הפצת חומר תועבה, בהתחשב במציאות בה אנו חיים. אולם כיון שעלי לשפוט בהתאם לחוק, אין לי ברירה אלא לקבוע שהסרטים שהוצגו, אותם ראיתי בבית המשפט, הם אכן חומר תועבה... מקום בית הפגישות אשר שימש חוגים שונים ורחבים של החברה הגבוהה, לא היה מיטרה לשכנים אפילו מבחינה מוסרית...".

הפיתרון: טיפול רפואי

באותו שבוע חרץ השופט המחויי חיים דבורין את דינה של הרקדנית הצעירה לאה מכנס (22), משחקנית המחזה הבכורי בתיאטרון הקאמרי, שנאשמה בהתפרצות לבית-מרקחת וגניבת תרופות המש"שות גם כסמים משכרים.

גם גורדין זה היה בבחינת תקדים חריג. למרות שהורחה בהאשמות שהועלו נגדה, שיחרר השופט את לאה ללא הרשעה, לא הטיל עליה כל עונש ואף לא ציוה לשלחה לטיפול פסיכיאטרי במוסד לחולי-נפש, כפי שנהגו לעשות עד כה רבים משופטי ישראל. השופט הוציא רק צו מיבחן, לפיו תופנה לאה מכנס לטיפולו של רופא פרטי שיטיע

לה להשתחרר מהשימוש בסמים. שני פסקי-הדין היו ראויים ללא ספק להערכה, לולא העובדה שחריגותם נבעה בין השאר מכך, שהנאשמים בהם לא היו נאשמים רגילים. במשפט בית-הבג"ש עמדו לדין תעשיין מוכר ומכובד ובעלת תואר אקדמאי ששימשה כמנהלת בית-הווגות. לאה מכנס, שנשפטת על הפריצה לבית-המרקחת, היא בת לאחת המשפחות הוותיקות והידועות בארץ, שאביה גודע בומנו כמיליונר עתיר נכסים.

כתוצאה מכך נוצר הרושם שכל אורחי המדינה שוים בסני החוק, אבל יש אורחים ששוים יותר. אם שולחים את בת המיליונר לטיפול רפואי פרטי, אחרי שנתפסה בפריצה לשם גניבת סמים, מדוע לא ינהגו כך גם כלפי עשרות ומאות המשתמשים האחרים בסמים, הנעצרים ונורקים לכלא כאשר הם נתפסים עם כמה גרמים חשיש. החלטתו של השופט דבורין לגבי לאה מכנס, היא ברוח מתקדמת וראויה לחיקוי, אך ספק אם עוד מישהו במדינה שיובא לדין על שימוש בסמים או בגניבתם יזכה לפסק-דין דומה. הוא הדין בכרטיס בית-הבג"ש. זכותו של השופט לקבוע כי העסיפים בחוק הפלילי המתייחסים לעברות-מוסר אינם תואמים עוד את המציאות, ולפטור לכן את הנאשמים בעונש קל. אולם כל עוד ניהול בית-בג"ש הוא עבירה פלילית לפי חוקי המדינה, טעם לפגם בכך שמנהלי בית-זונות שנועד לחברה הגבוהה יוצאים בעונשים קלים, כששםם וזהותם נאסרת לפרסום על-ידי בית-המשפט, כשכל זונת רחוב אומללה נז-רקת לכלא מבלי שאיש יאסור את פרסום שמה או זהותה.

פיו לדין, לפני שבוע הוזמן שוב לתחנת המשטרה. הוא לאה לשם על-ידי ארבעה מ"אנשי הליגה, וחזר שוב על סירובו להגיש חלונה נגדם.

אקדחים, אגרופנים וסכינים. לא היה זה המיקרה היחיד של הבאת סטודנטים כבדי חברי הליגה בחיפה. בגלל אחרת ה"פחד והסירור השוררת במעונות הסטודנטים, טוחדים האנשים לדבר.

ישנם סטודנטים רבים החוששים לרדת לבד במעלית מעונות הסטודנטים ברוממה, שמא יפגשו במיקרה באחד מאנשי הליגה, כשאין לאן לברוח. לפני שבועיים היה אחד הסטודנטים באוניברסיטת חיפה זקוק לליחי שני חברים כדי לעבור מכיתה לכיתה, ב"תוך כותלי האוניברסיטה, אחרי שאנשי ה"ליגה איימו להכותו.

כשסופר על אחרת הסירור לדיקן ה"סטודנטים באוניברסיטת חיפה, הד"ר יהושע, הוא טען, בלי לבדוק את העניין, כי ה"סיפורים מוגזמים, מדיקן הסטודנטים ב"טכניון, הפרופסור סילבר, שאילו פנה גורג, לא באה כל תגובה.

חברי הליגה בחיפה מונים כשבעה אנשים, כולם עולים חדשים מארצות-הברית. רובם המכריע הגיע לארץ לאחר שבילו זמן מה בכלא. מנהיגם, למשל, בחזר בשם בובי, ישב שנתיים בכלא בגלל דקירת אדם ב"סכין. נגד שניים מהם מתנהלים כיום הליכי הסגרה לארצות-הברית, אך הם אינם חוי ששים שיוסגרו. לדבריהם, יש חברי-כנסת ידועים הפועלים למניעת הסגרם. כמה מהסטודנטים מספרים כי ראו אצל חברי הליגה אקדחים. על אגרופנים וסכינים לא מדברים בכלל. לחברי הליגה ולתומכיהם — מספר של סמל יחסית של סטודנטים המסתובבים עם סמל הליגה על דש בגדיהם — יש קשר ישיר עם הרב מאיר כהנא.

תמק, עצרו כעשרה מהם, סירבו למסור את שמותיהם.

בעיטה בפרצות. היתה זו רק אחת מסדרה של תופעות, שהעירו על התפשטות הסירור בחיים הפוליטיים בישראל. ה"מקור לתופעות אלה היה אחד: אנשי הימין הקיצוני בישראל, המאורגנים בבית-ר או בסניפים השונים של הליגה להגנה יהודית, שצצו כפטריות אחרי הגשם בכל רחבי ה"ארץ.

על אחד הסניפים של הליגה, שהוקם בחיפה, מדווח כתב "ה"עולם הזה":

לפני ימים אחדים, זכו אנשי הליגה ה"חיפאית למעט פירסומת, כאשר פורסם ב"אחד העיתונים כיצד היכו סטודנט עולה מ"צרפת, בעל דעות שמלגיות, במעונות ה"סטודנטים ברוממה.

כדאי לסקור ביתר הרחבה את מה שי"אירע מאחורי ידיעה תמימה זו. בין הסטודנטים השמאלני לבין איש הליגה התפתח ו"י כוח. גורג, העולה מצרפת, קרא לאיש ה"ליגה, "פאשיסטי". זה הגיב בבעיטת קארא טה בפרצופו של גורג, שגרמה כמעט לי"קריעת אפו מעליו. גורג נלקח לבית-החז"לים, שם תפרו לו את החתך.

כשהחזרו למעונות הסטודנטים ברוממה ו"הושכב במיטתו, נכנסו לחזרו שלושה מ"חברי הליגה, ביניהם אותו בחור שהיכוהו ואיימו עליו שלא יספר לאיש מה קרה לו. להמחשת האיום השליך עליו אחד מאנשי ה"ליגה כיסא. אחרי שהגיעו למסקנה כי ה"טיפול שנתנו לו אינו מספיק, הם הודיעו לו שיטפלו גם בחברה שלו, אם יודיע על המיקרה למשטרה. כאשר נודע על הפרשה למשטרה, הוזמן גורג לחקירה. הוא סירב לתבוע את חוק-

קילומטרים וקן גבול שאינו ניתן להגנה? "

סידור בית-רים

וצלבי הקרס

זו הדרך, הוא שמו של בטאון המפלגה הקומוניסטית הישראלית החדשה, רק"ה. ה"שבוע בחרה קבוצה של צעירי בית-ר, לי"הציג בפני חברי המערכת של זו הדרך, דרך אחרת. הם עשו זאת בצורה ברוטאלית. קבוצה של 20 צעירים מתחת לגיל גיוס, חלקם לבושים במדי בית-ר, פרצו בשעות הצהריים למשרדי המערכת של זו הדרך, הנמצאים על גג הבית ברחוב מזאיה 61.

העובדת היחידה שהיתה במקום, רינה בר"זילי, ניסתה למנוע מהם את הכניסה למש"רדים, אולם הם התגברו עליה בכוח ושברו את ידה. אחרי זה החלו ברייגי בית-ר להשתולל במשרדים. הם ניפצו שמשות, הד"ליקו אש על גג הבית. ניצבו שם כשבדים שלטים, "שלה את עמי!" שנועדו להות הפגנה ביום פתיחת הוועידה של המפלגה הקומוניסטית ברית-המועצות.

המשטרה שהוועקה למקום, שלחה לשם שלושה שוטרים שהגיעו באיחור רב. אולם במקום לפנות את הבריונים שפלטו למש"רדים, ניסו השוטרים למנוע מאנשי מערכת זו הדרך שהגיעו גם הם למקום, לפנות את הפולשים בכוח.

בנוכחות השוטרים הדליקו אנשי בית-ר אש במקום, ציירו צלבי קרס על קירות המערכת. אחר כך הניחו השוטרים לחלק מהבריונים, שהלו במשרדי זו הדרך להת-